

Пам'яті професора Віктора Юрійовича Ганкевича

30 квітня 2014 р. у місті Сімферополь на сорок шостому році життя пішов у вічний світ видатний український науковець, дослідник історії кримськотатарського народу, доктор історичних наук, професор Віктор Юрійович Ганкевич.

Віктор Юрійович Ганкевич народився 20 вересня 1968 р. у с. Гладківка, Голопристанського р-ну, Херсонської обл. Навчаючись у херсонській середній школі №11 проявляв жвавий інтерес до історії рідної землі. По завершенню навчального закладу в 1985 р. він успішно склав вступні екзамени на історичний факультет Сімферопольського державного університету ім. М.В. Фрунзе. Після другого курсу був призваний у лави Збройних Сил СРСР. З 1 липня 1987 по 30 травня 1989 рр. проходив службу у в/ч. 01003 ордена Леніна в/ч. 52605 (Семіпалатинський полігон, Казахська РСР). Після демобілізації продовжив навчання в університеті й перевівся на кафедру історії України.

В.Ю. Ганкевич пройшов великий й складний шлях від учителя середньої школи до професора Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського. З серпня по жовтень 1992 р. працював учителем історії у Херсонській середній школі № 11; в 1992-1995 рр. навчався в аспірантурі на кафедрі історії України та допоміжних історичних дисциплін Сімферопольського державного університету ім. М.В. Фрунзе (науковий керівник професор Шарапа В.Ф.), яку успішно закінчив та достроково захистив кандидатську дисертацію на тему «Життя та діяльність І. Гаспринського (1851–1914)» у спеціалізованій вченій раді Запорізького державного університету.

20 вересня 2000 р. рішенням спеціалізованої вченої ради Інституту сходознавства ім. А. Кримського НАН України В.Ю. Ганкевичу присуджено вчений ступінь доктора історичних наук. Тема дисертації: «Джадидистська реформа просвіти кримських татар (межа XIX-XX ст.)».

18 лютого 2003 р. рішенням Атестаційної колегії МОН України В.Ю. Ганкевичу присвоєно вчене звання професора кафедри історії України та допоміжних історичних дисциплін.

Науковий доробок професора Віктора Ганкевича склав більше 300 робіт (з яких 10 монографій та брошур) в Україні та закордоном (Російська Федерація, Туреччина, Німеччина, Польща). Він брав участь у міжнародних наукових конференціях в Україні, Нідерландах, Італії, Австрії, Чехії, Росії, Туреччині, Німеччині, Польщі.

Саме Віктор Юрійович знаходився біля витоків дослідження історії кримськотатарського народу у незалежній Україні. Але сферою його наукових інтересів була не лише історія кримських татар у XIX – на початку XX ст. В останні роки свого життя, будучи сином херсонської землі, він вивчав історію біосферного заповідника Асканія-Нова й вплив ангалтсько-російських зв'язків на історію України. Його наукові праці отримали широке визнання серед науковців не лише країн СНД, але й за кордоном.

Професор, Віктор Ганкевич був не лише видатним науковцем сучасності, але й плідно займався підготовкою наукових кадрів. Під його керівництвом, за 14 років було підготовлено 15 кандидатів історичних наук, а троє, з його учнів вже успішно захистили й докторські

дисертації. Випускники професора Віктора Ганкевича плідно працюють у системі закладів науки, освіти і культури, в органах державного управління різних рівнів.

В.Ю. Ганкевич виступав також членом спеціалізованої вченої ради (докторської) Інституту сходознавства ім. А.Ю. Кримського з історії; членом спеціалізованої вченої ради (докторської) Таврійського національного університету ім. В.І. Вернадського з політології. Членом редколегії наукових часописів – Ученые записки ТНУ (история) та – Культура народів Причорномор'я.

За значні здобутки на ниві наукових досліджень був відзначений: стипендією АР Крим (1991-1992 рр.); 1994-1995 рр. – стипендією Президента України (1991-1992 рр.); премією Асоціації національних громад і спільнот народів Криму ім. І. Гаспринського (1997 р.); Почесною Грамотою МОН України (1998 р.); премією Абдель Азіз Сауд Аль-Баптіні для нащадків імама Аль Бухарі (Саудівська Аравія) (2000 р.); Почесною грамотою Президії Верховної Ради Автономної республіки Крим (2011 р.).

Віктор Юрійович був чудовим науковцем та педагогом, великодушною, доброю, порядною і чуйною людиною. Пам'ять про нього надовго залишиться в наших серцях. Це велика втрата для наукового світу, України, учнів та близьких.

*Іван та Алла Задерейчук
(Сімферополь, Україна)*